
Tankar från en gammal man

Jag är gammal, nästan hundra. Mina barn har börjat undra.
Om de aldrig skall få njuta av sitt arv.
Kanske mannen med sin lie, glömt att jag är nittinie.
eller också har han missat mig av slarv.
Från kommunen kom en folder, där man frågar om min ålder
och vill veta hur jag tillbringar min dag.
Man vill få mig att berätta, vilken hjälp som är den rätta.
Dom tror säkert att en gammal man är svag.
Och visst glöms en massa fakta, och jag rör mig ganska sakta.
Men i sinnet är jag fortfarande ung.
Ännu gillar jag att dansa och kring sköna damer svansa.
Det är bara synd att kroppen känns så tung.
Sedan ringer telefonen, när jag svarar är det sonen,
som beklagar att han ej kan komma hit.
Kanske tycker han det räcker, med att hemsjukvården täcker.
Mitt behov utav en vänskaplig visit.
Men dom skriker i mitt öra, dom tror inte jag kan höra.
Man behandlar mig som vore jag ett barn. Dom tror gamla blivit efter
och behöver terapeuter, som kan lära oss brodera med ett garn.
Men jag tog en kurs i data, där jag träffade Beata.
Vi skall gifta oss på lördag klockan tre.
Vi är skinntorra och magra. Men vi hoppas på Viagra
så att bröllopsnatten kan bli en succé.

Kjell Andersso
